

Bibliographische Daten

Titel: Hartmann Schedel: Liber chronicarum – Nürnberg, STN, Cent. II, 98
Signatur: Cent. II, 98

Die Nutzung der Digitalisate von gemeinfreien Werken aus den Sammlungen der Stadtbibliothek im Bildungscampus Nürnberg ist gemäß den Bedingungen der [Creative-Commons-Lizenz Public Domain Mark 1.0](#) uneingeschränkt und kostenfrei erlaubt.

Im Sinne guter wissenschaftlicher Praxis wird gebeten, bei der Verwendung von durch die Stadtbibliothek im Bildungscampus überlassenen Digitalisaten stets die Quellenangabe in folgender Form zu verwenden: Stadtbibliothek im Bildungscampus Nürnberg, [Bestandssignatur + Blatt/Seite]

Im Interesse einer laufenden Dokumentation und der Information für Benutzerinnen und Benutzer erbittet die Stadtbibliothek die Überlassung von Belegexemplaren oder Sonderdrucken von Veröffentlichungen, die aus der Benutzung von Handschriften und anderen Medien in den historischen Sammlungen der Stadtbibliothek hervorgegangen sind. Sollte eine Abgabe nicht möglich sein, wird um Mitteilung der bibliographischen Daten der Publikation gebeten.

Epitoma Operis sex dierum. j. de mundi fabrica feliciter incipit. Prologus.

VM APVD DOCTISSIMOS. ET PRESTAN-

tissimos viros. Qui veram naturam et historiam tradiddeunt. De Mundi fabrica ac prima hominum generatione. duplex opinio fertur. A priis et illis temporibus sumpto in ioco scribemus brevissime. Quantu in tam remotis (post antiquitatem) rebus licet. Quidam Mundum ingenitum. et incorruptibilem. et genus humanum ab eterno existisse. neg habuisse ortis primapum sensere. Quidam genitum corruptibilem arbitrati. et homines dixerunt generationis inicium tempore esse sortitos. Et aucti-
a viri clarissimi qui historias colligerunt. affirmarunt. Nam ante inicium omni-
li et tere' cunctis simul confusis formâ fuisse. postea disseperatis. diuisisq; molibus.
repusse mundu' hunc ordinem quem videmus. Aerem hunc motu continuo. Et igneam partem et superiora loca
propt' levitatem aut appetuisse. Quia ex musa solem ac stellarum multitudinem uolutione totius arcu' ferri.
Partem aut turbidam atq; terrestrem una cum humidis ad infinitum ob gravitatem descendisse. Que cum
mixta essent. ex humidis quidem mare effertum. Ex durioribus uero terram litoram evasisse. Et omnis mo-
llem. Hec primum cum solis ardore densior evasisset. In quibus puto mundus tenui contexte pellicula sunt
erupta. Erupta tandem ab illa colluvie varias animantia formas. Quorū ea quo maiorem colorem sortita
sunt in superiore regionem volatilia abiuerunt. Hinc et graviora. serpenta ac terrestria evaserunt am-
mancia. Naturam aquosam nacta in sui generis elementum delata sunt. Terra deinceps tum solis ardore,
tum ventis refacta. mutua coniunctione serum perfectiora generantur. Hoc Euripides Tragicus Anaxa-
gore phisia discipulus ita se habuisse testatur. Eodem modo homines a principio gemitos dicunt. In agros
pastum querentes. silvestri et in condita vita vixisse. Quibus herbe et arborum fructus ulterius victus preb-
uerunt. In hisdem enarratione. cum multis elaborasse latinos grecosq; videmus. preterea Chal-
deos et hebreos. veteres nouosq;. Relictis igitur antiquis erroribus. Archon Moschos volumina de Mu-
ndi fabrica. et celebratis illis operibus sex diez perlustrabimus. Quibus totius nature secreta continetur.
Nam Moyses propheta ac historiorū pater deo plenus. ac celesti dictante spiritu totius magistri vero
mens. excipit hec omnia. Quem cum noscorū. tum suorum. tum gentium deinceps testimonia prouersus hu-
mane sapientie. doctemusq; omnium. et litterarum consultissimum prodiderunt. Apud hebreos Salomonis
liber. cui sapientia titulus. In quo vir nature rectus interpres se illiusmodi disciplina de Mosaicis legi penetribili
accepisse fatus est. Sunt apud noscos Lucus et philoni auctores gravissimi. illum in omniuersitate propria
reina fuisse eruditissimum. Sed et Clemens attenetur Pythagoram de Mosaicis legi pluemia in suum
philosophum transculisse. Notum illud Numerij philosophi. non aliud est platonem. Atticum Moisem.
In primordio deinceps sui operis de natura. de totius opificio mundi. velut agri cuiuspiam thesauri. omnis
vero philosophie defossi sunt. factumq; in primis hoc in hac parte. ubi de rectis omnib; emanacione a deo
de gradu. de numero. de ordine portum mundanorum altissime philosophatur. Propterea fuit decreta
veteris hebreorum. Cuius etiam meminit Hieronimus. Ne hanc mundi tecatos quisq; nisi matura iam eti-
te attingeret. Que aut sup hoc libro viri sanctissimi Ambrosius et Augustinus. Sitab' item et Beda
et Remigius. Et ex luminebus Egidius et Albertus. Que item apud Grecos philon. Origenes. basili-
us Theodosius. Appollinarius. dydimus. Genadius. Cusidius et scipionius intacti permixti a nobis
zelinquentur. De his item que vel Jonethes vel Anchelos vel Simeon antiquus Caldaic' tradidderunt.
vel et hebreis aut veteres Eleazarus. Aba Ioannes. Neomius. Isaac. Joseph. Aut lumiores Gieso-
mades. Sadus. Abra' et consipserunt. nullam nos in p̄storia mentoz habebamus. Afferemusq; per
modum epitomatis. Ex Moysi seriem sex diuum diecum. de diuina mundi fabrica. de qua in archamis
sancte religionis litteris traditur.

Exorsus igitur deus fabricam mundi illum p̄imum et maximum filium present operi immenso. Cogsi-
mus et consiliatore usus est et artifice in excoquendis ornandis. faciendisq; rebus. Quis is prudens et
ratione. et potestate perfectus est. Nec querendum ex quibus ista tam magna. tam misera opera deus
fecerit. Omnia enim fecit ex nihil. Quanto igitur rectius est omissis insensibilibus et vanis oculos conti-
dere ubi sedes ubi habitatio est dei veri. qui terram stabili firmitate suspendit. qui celum distinxit astis
fulgentibus. Qui solem rebus humanae clarissimum ac singulare lumen in argumentum sue ac uice ma-
iestatis accendit. Terrus aut maria circumcidit. flumina sempiterno lapsu fluere precepit. iussit et exte-
ndi campos. subsidere valles. fronde tegi filios. lapidosos surgere montes. Que utiq; omnia non fu-
piter fecit. sed ille opifex recte mundi melioris origo. qui vocatur deus. Cuius primapud qm non
potest comprehendendi. nec queri debet. Satis est homini ad perfectum prudenciam. si deus esse intelle-
git. ut suscipiat et honorificet communem parentem generis humani. et recte inreabilium fabricatorem.
Tres mundos figurant antiquitas. Supremū omn' ultra mundanum. Quem Theologi angelicum. phi-
losophi autem intellectualem vocant. Proximū huius celestem. postremum omn' sublunarem. hunc que-
molumus. hic tenebrarum mundus. Ille autem lucis. celum ex luce et tenebris temperatur. Est et pectro-
res Quartus alius mundus. In quo et ea omnia inueniuntur que sunt in reliquis. hic ipse est homo-
tutum in scolis verbum est. est' homine minorem mundum. In quo mixtum ex elementis corpus. et cele-
stis spiritus. et plantarum anima vegetat. et brutorum sensus. et ratio et angelum mens. et dei similitudo
conspicitur. De his quatuor mundis Moyses sufficiente discernit. ut deus opifex dispositus. Ut vere
scripta hec Moschos Imago mundi expressa sit. Quicquid legimus etiam ei preceptum in monte. ubi her-
odict. ut omnia faceret secundum exemplar. quod in monte videbat. Quid tandem Moscha len de celebra-
tis operibus sex diez edocet cursum absoluimus.: